

Pál do!

Gramo Rokkaz

Dostal som ponuku, peniaze na ruku,
lovatý týpek čo oslavuje Chanuku.
Vlnité kotlety a varil ma jak somára,
obrie oči a miesto zreničiek symboly dolára.

Ženy, luxus, nóbl kumbály s hviezdami na dverách.
Krevety, kokain, kaviár stačí si zarevať.
Tučné honoráre, vyššie ak má starý Habera.
Toto všetko za tvoju dušu bude to nádhera.

Vieš čo je paradox? Poslal som kára, dom za radom,
bazén, barák, dom so záhradou, parádnou.
Nemením za radosť zarábať dosť a ten s vizitkou,
priezvisko biznis a krstné meno show.

Tmavá miestnosť, sedím v kresle a nesvoj,
oproti Morfeus vedie temne svoj preslov.
Vezmi si modrú a na toto zabudneš,
nadobudneš miliardy, ktoré nikdy neminieš.

Môžem míňať na píčoviny, kým sa nepomineš,
bohatý koho budeš chcieť si ovinieš, sa teš.
Staneš sa bezohľadným arogantným tiež,
no a pravdu, ktorú si tak hľadal sa nedozvieš.

Červená v druhej ruke znamená premenu,
v rovnici života zrazu pochopíš každú premennú.
Späť cesty niet, ide tu o vec nemennú,
samozrejme s úsmevom hádzem do huby červenú.

Bolo vidieť jak moc žral to,
čakal, že sa poserem a spravím salto.
No ja nenaletím, aj keď dobre hral to,
hovorím zbal to, spál to a pál do.

Bolo vidieť jak moc žral to,
čakal, že sa poserem a spravím salto.
No ja nenaletím, aj keď dobre hral to,
hovorím zbal to, spál to a pál do.

Nedeľné ráno, nikoho som nečakal,
vtedy, kedy budík nebudí, ma zvonec nalakal.
Mal som nervy, no nebolo mi všetko jedno, ver mi,
otvorím a traja muži predo dvermi.

Čierne brýle, kamenné tváre, došli si po mňa,
vraj to, čo oni potrebujú som ja.
Videli na mne, že ich nevitam,
vraj nech si zbalím veci a na nič sa nepýtam.

Od teraz budeš ako my, je nás pár stovák,
ostatní budú makať, hovno mať jak Slováč.
Budeme páni na Zemi, medzi tými menami,
moja odpoveď je úsmev a buchot dverami.

Bol to ošarpaný tulák, mal na hlave širák,
o zázračnej fazuli vyprával dlhé ódy.

Že po nej vyšlapem do oblakov, no je to stupák,
a však stačí jej len kvapka vody.

Tam ma čaká heliport, kilá zlata, vila,
vedľa bazén, ne len jedna milá maká ako píla,
ale celý hárem, gravitačná sila, nedostane nohy na zem,
nemám sa na nič pýtať a brať, nebyť blázen.

Ne ne, fakt dik,
a tak ma kadeľahšie poslal ten prezlečený mních.
Prečo sa správaš ako Talian?
Lebo, ja radšej monterky, jak farmár Marián.

Bolo vidieť jak moc žral to,
čakal, že sa poserem a spravím salto.
No ja nenaletím, aj keď dobre hral to,
hovorím zbal to, spál to a pál do.

Bolo vidieť jak moc žral to,
čakal, že sa poserem a spravím salto.
No ja nenaletím, aj keď dobre hral to,
hovorím zbal to, spál to a pál do.